

samme omfang har ret til at konflikte, som man har gjort hidtil, og at vi kan risikere, at EF-Domstolen i en række tilfælde går ind og siger, at fagbevægelsen ikke her må konflikte. Så kan fagbevægelsen selvfølgelig gøre det alligevel, og så må vi se, hvad Socialdemokraterne siger til den tid. Men det er da et problem, som jeg ikke kan forstå Socialdemokraterne ikke tager mere alvorligt. Jeg må indrømme, at jeg slet ikke forstår SF og den holdning, som SF har i den her sag.

Jeg blev så glad, da jeg så, at hr. Karsten Hønge støttede den faglige underskriftindsamling, hvor LO Storbyerne, Fagligt Ansvar og mange, mange hundrede faglige tillidsfolk fra hele landet har krævet af statsministeren, at en dansk godkendelse af Lissabontraktaten ledsages af en erklæring om, at godkendelsen er betinget af, at EU ikke blander sig i konfliktretten i Danmark. Jeg tænkte, at så har SF valgt, at de støtter fagbevægelsen og støtter konfliktretten, og at *det* er afgørende.

Det er også det, der fremgår af den udtalelse, som SF's europaparlamentariker, fru Margrete Auken, havde sendt til den faglige konference i går, hvor det ikke bare stod som fru Margrete Aukens personlige holdning. Fru Margrete Auken skrev, at SF støtter det i forbindelse med en udtalelse om, at SF støtter den europæiske fagbevægelses krav om en særlig klausul som tilføjelse til Lissabontraktaten.

Men jeg kan forstå, at hr. Karsten Hønge og fru Margrete Auken har taget fejl, de står ikke for SF's linje. Det er fru Anne Grete Holmsgaard, der står for SF's linje, der så er, at man ikke vil sikre konfliktretten, nu hvor man har mulighed for det.

Fru Anne Grete Holmsgaard har flere gange sagt: Jamen vi kan nok ikke få det igennem. Men lige nu har vi den unikke mulighed, at godkendelse af Lissabontraktaten kræver enstemmighed. Hvis Danmark siger, at vi kun vil godkende Lissabontraktaten, såfremt konfliktretten bliver sikret, og såfremt vi får sikkerhed mod social dumping, kan Lissabontraktaten ikke godkendes. Derfor vil de andre lande være nødt til at give os en erklæring, der sikrer konfliktretten.

Når først Lissabontraktaten er vedtaget, kan de andre lande være fuldstændig bedøvende ligeglade med, hvad Danmark kommer og kræver, for der har de ikke brug for Danmarks stemme længere. Det varer mange, mange år, før der igen skal vedtages en ny traktat med enstemmighed, så det er lige nu, vi har den forhandlingsposition, og det er altså der, det gør så ondt,

at SF og Socialdemokraterne forpasser den historiske mulighed for at sikre konfliktretten, for at sikre os imod social dumping.

Det undrer mig, at SF og Socialdemokraterne er parate til at godtage, at vi kan komme i en situation, hvor Danmark skal ophæve den ILO-konvention, der sikrer, at vi må kræve ordentlige løn- og arbejdsvilkår, og som vi ratificerede helt tilbage i 1955. Man synes altså, det er vigtigere, at der ikke på mindste måde kan sættes spørgsmålstegn ved, at Lissabontraktaten hastes igennem så hurtigt som muligt, eventuelt for at sikre, at statsministeren kan få sig et hurtigt job i EU. Det er altså vigtigere for SF og Socialdemokraterne end at sikre konfliktretten og sikre mod social dumping.

Det er altså svært at forstå, og jeg synes ikke rigtig, der har været nogen argumenter for, hvad det er, der vil ske, hvis vi venter med at godkende Lissabontraktaten. Det skal først være ved udgangen af i år, at Danmark skal godkende den. Sverige godkender først Lissabontraktaten i november. SF's søsterparti i Sverige, Venstrepartiet, dele af Socialdemokraterne, bl.a. Socialdemokratiet i Skåne, dele af fagbevægelsen i Sverige, store dele af fagbevægelsen Danmark siger: Vent med at godkende Lissabontraktaten, til vi har sikret konfliktretten.

Hvorfor ønsker Socialdemokraterne ikke, og hvorfor ønsker SF ikke at sikre konfliktretten, hvorfor ønsker man ikke at sikre sig imod social dumping, nu hvor vi har muligheden? Jeg forstår ikke den stilling, man har valgt i denne sag.

Kl. 15:40

Jeg kan forstå, at de borgerlige partier mener, det er fint, at man her får indskrænket konfliktretten og får muligheden for at konkurrere på dårlige løn- og arbejdsvilkår, men jeg forstår ikke Socialdemokraterne og SF. Jeg synes ikke, der er kommet nogen som helst argumenter. Man siger bare, at man ikke vil tage Lissabontraktaten som gidsel.

Hvorfor vil SF og Socialdemokraterne ikke tage Lissabontraktaten som gidsel? Hvorfor er det vigtigere end at sikre konfliktretten? Hvorfor er det vigtigere end at sikre os imod social dumping? Det kan jeg simpelt hen ikke forstå, og jeg håber da, at der er nogle, der i anden omgang vil komme op og forklare det, skære det ud i pap, så det er til at forstå for alle, hvorfor det er vigtigere at haste Lissabontraktaten igennem.

Udredningsarbejdet om konsekvenserne af de her domme foreligger først ved udgangen af juni. Til den tid kunne vi så sætte os ned og dis-